

[Indenrigsministeren.]

gangs skyld vil være mindre betænkelig ved bestemmelser med tilbagevirkende kraft.

Holger Hansen: Der er ikke min sag at bebrejde den højtærede indenrigsministers omhyggelighed i sit sagsområde, tværtimod; men jeg må dog stadig væk mene, at når man har haft 2 år før lovforslagets fremsættelse til at undersøge disse mange ting, også til at undersøge prisen for rengøring, så burde der ikke gå så lang tid, før en så lille sag kunne komme i orden.

Så vil jeg i øvrigt gerne takke for den højtærede indenrigsministers gode vilje. Det forekommer mig, at vi i denne lille sag har set, med hvilke besværligheder og med hvilket kontoriusseri den slags sager passerer mellem ministerierne. Det var dog at håbe, at den slags kunne klares noget mere enkelt i fremtiden.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg synes ikke, at det er berettiget af det ærede medlem at tale om kontoriusseri, for vi måtte dog nå frem til bestemmelser, som kunne anses for rimelige ud fra begge synspunkter. Jeg synes dog, det ærede medlem skulle være meget glad, når jeg siger, at vi ved de øvelser, der nu kommer, vil tage hensyn dertil.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Vivike* til forsvarsministeren:

„Finder ministeren det forsvarligt, at der losses ammunition i nærheden af benzin- og olietanke i Århus havn?“

Vivike: Ammunitionslaster er farlige. For nogen tid siden skete der det i Algier, at under losningen af et ammunitionsskib sprang lasten i luften med meget store ulykker til følge. I et andet tilfælde for ikke ret lang tid siden skete der det, at to jernbanevogne med ammunition i Italien også eksploderede. Endnu er der sikkert en del, der husker den store katastrofe i Århus i 1944, hvor en lægter med 300 tons tysk ammunition trods alle forsigtighedsregler eksploderede. Omkring 50 danskere blev dræbt. Hvor mange tyskere der blev dræbt, ved man ikke. Derudover blev en stor del af byen raseret. Det var kun 300 tons.

Nu losses man skibe i Århus havn med mange tusinde tons ammunition. Sker der et uheld, vil katastrofen være mange fold større end den, vi så i 1944. Men hvad der i betydelig grad vil kunne medvirke til at forvære en eventuel katastrofe, er, at losningen foregår midt i benzinhavnen, en af Danmarks største benzinhavne, klods op ad store tankanlæg, og her kan et brandvæsen ikke stille ret meget op. Denne losning klods op ad disse store tanke, fyldt med tusinder af tons benzin, foregår ca. 500 m fra beboet område. Det er en såre farlig måde at losse ammunition på, mener jeg i hvert tilfælde, og jeg spørger den højtærede forsvarsminister, om han mener, det er forsvarligt.

Forsvarsministeren (Victor Gram): Losning af ammunition til forsvaret har fundet sted i Århus havn gennem de sidste 15 år. Det sted, hvor losningen foregår, er efter forhandling med Århus havnevæsen anvist som den kajplads, der alle forhold taget i betragtning giver de bedste muligheder for at tilgodese de sikkerhedsmæssige krav, der må stilles i forbindelse med losning af ammunition.

Det er naturligvis rigtigt, at der er en vis risiko forbundet med omgang med ammunition og andre brandfarlige stoffer. Risikoen er imidlertid mindre forbundet med faren for eksplosion på grund af hårdhændet eller forkert behandling af ammunitionen end med faren for brand. De ammunitionstyper, der anvendes i dag, er konstrueret således, at flere af hinanden uafhængigt virkende sikkerhedsanordninger skal udløses, før ammunitionen kan bringes til eksplosion. Sikkerhedsforanstaltningerne i forbindelse med losning tager derfor først og fremmest sigte på at forhindre eller i givet fald straks at kunne slukke ildløs i skibet eller på kajen. Med de trufne sikkerhedsforanstaltninger, hvis overholdelse meget nøje overvåges, har man efter de sagkyndiges opfattelse nedbragt risikomomentet så meget, som det i praksis er muligt, og således at det må betegnes som forsvarligt at udføre losningen på det pågældende sted.

Vivike: Jeg takker den højtærede minister for svaret, men jeg må sige, at jeg er ikke særlig stærkt beroliget af det. Jeg kan